

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 4. Parisini Parlamenti decretum contra Cameracensis Archiepiscopi
Instructionem Pastoralem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Censura „Hæc propositio est falsa & temere asserta“.

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

ARTICULUS VI.

De necessaria Parochis approbatione Episcopi ad alienos Parochianos absolvendos.

Propositio. Parochi non indigent expressa vel tacita Episcopi approbatione pro alienis subditis, sufficit consensus illius Parochi, cujus subditi sunt. Parochi aliorum Parochianos, imo & etiam alterius Diœcesis absolvere possunt, cum solo consensu ipsorum Parochi. Id Episcopus prohibere nequit.

Censura „Hæc propositiones falsæ sunt, & juribus Episcoporum derogant“.

Lectis & approbatis hisce censuris die decima quinta Septembris Sacra Facultas declarabat, quod nullatenus intendat alias propositiones contentas in Libello approbare, cum jam supra declararit, non omnes, quæ Censuram merentur, a se extractas fuisse ac damnatas, & re ipsa plurimæ supersint adhuc non exitiales minus & prævæ, quæ pariter notari potuissent & damnari.

§. IV.

Parisini Parlamenti decretum contra Cameracensis Archiepiscopi Instructionem Pastoralem.

B 3

Non-

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

Nondum sanari poterat vulnus, quod Franciæ Episcopi per nuperum Regii Senatus decretum suæ auctoritati inflictum existimabant, cum jamjam hoc anno novum afflictionis argumentum eis suppeditaret Parisiense Parliamentum: quæ ut evenerint, paucis expediam: Die decima quarta Augusti anno priori Carolus de S. Albino Cameracensis Archiepiscopus Instructionem Pastoralem *de necessitate omnes nostras actiones ad Deum ex motivo charitatis referendi* publici juris fecit, in qua contra declarationem Cleri Gallicani anno 1720. factam decreta Apostolica pro firmanda Pontificis auctoritate, aliasque Pontificum Constitutiones contra Baium &c. editas velut Ecclesiæ leges allegabat: Ingresserat quoque mentionem decreti, quod S. Romana Inquisitio die septima Decembris anno post Christum natum millesimo sexcentesimo nonagesimo promulgabat. Præterea sub idem semper tempus die trigesimo Octobris Claudius Guilielmus Vinotus Diaconus Rothomagensis in Sorbona Theses publice propugnabat, quarum prima verba erant hæc: *A Fratribus spoliato: quæstio Theologica. Quis creatus est in justitia? Eph. cap. 4. v. 24. desierat autem hæc Thesis his verbis: Has Theses Deo duce & auspice Deipara*
tueri

*tueri conabitur Claudius Guilielmus Vinot, Sæc. XVIII.
 Diaconus Rothomagensis sacræ Facultatis A. C. 1735.
 Parisiensis Baccalaureus, Theologus & So-
 cius Sorbonicus die Sabbati trigesima Oc-
 tobris 1734. a sexta matutina ad sextam
 vespertinam. In Sorbona. In hac thesi
 propugnabatur, cunctas Pontificum Bul-
 las etiam si in Francia non essent recep-
 tæ, servandas tamen esse, simulque
 mentio ingerebatur de Bullis S. Pii V.
 Gregorii XIII. Urbani VIII. & Alexan-
 dri VII. contra Baji & Jansenii errores.
 En duplex indignationis a Parlamento
 conceptæ incitamentum, quamprimum
 enim illud Archiepiscopi instructionem
 publicam lucem aspexisse intellexerat,
 illam mox Regiis Triumviris discutiendam
 tradidit, quibus suum iudicium ferentibus
 die decima octava Februarii comitia habebantur,
 in quibus omnes Regni Curie præfatique
 Triumviri ad conciliandam rei majorem
 auctoritatem convenere. Igitur omnibus
 una congregatis Gilbertus de Voisins
 Regius ac Generalis Advocatus habita
 oratione exposuit, „Parlamenti
 „jussu instructionem jam fuisse discus-
 „sam, nil ergo superesse, nisi ut Tri-
 „umvirorum sententia, & observatio-
 „num analysis exciperetur; præprimis
 „vero in hoc scripto segregandas esse
 „res Theologicas a politicis Regni legi-*

Sæc. XVIII. „bus ac principiis ; illas enim non spec-
 A. C. 1735 „tare ad forum Magistratus civilis, ho-
 „rum vero conservationem esse potissi-
 „mam Regii Senatus curam , nobilissi-
 „mam sui officii partem“. His præ-
 missis Gilbertus observabat , instructio-
 nis Auctorem asserere , quod ipse de
 numero Cleri Gallicani non esset, & for-
 te id verum esse , quia in rebus profa-
 nis consueta Cleri Gallicani comitia ac-
 cedere , huic Episcopo non competeret,
 saltem ipse monumentum venerandi
 dogmatis anno 1720. a Regni Episco-
 pis communi suffragio stabiliti impug-
 nare non debuisset ; hanc enim eorum
 declarationem ipso Regis consensu,
 ejusque Sigillo tanquam supremæ po-
 testatis fulcimentum fuisse firmatam , &
 ab Auctoris Prædecessore unacum cete-
 ris Archiepiscopis subscriptam : Postea
 querebatur Advocatus , tam in Instruc-
 tione quam in præfata thesi sine omni
 circumspèctione Pontificiorum decreto-
 rum auctoritatem fuisse de prædicatam,
 & quidem in thesi Constitutiones qua-
 tuor Pontificum ita proponi , perinde
 ac si parem cum Ecclesia universa aucto-
 ritatem haberent ; nec etiam speciatim
 iudicari , quales essent hæ Constitutio-
 nes , proin nil aliud intendi , nisi novas
 turbas & contentiones concitare : pa-
 riter Auctorem Instructionis studiose di-
 verfo-

verforum decretorum auctoritatem ele- Sæc. XVIII.
 vare, ut fundamentales Regni leges A. C. 1735.
 evertere omnesque Gallos ad id
 adstringere posset, ut & ipsi passim
 acceptarent, quicquid Romana Curia
 in extera Regna ad stabitienda sua
 principia, & prætenfa jura invexisset.
 Eo fine ipsum adduxisse quoddam In-
 quifitionis decretum, ac si effet statu-
 tum in universo Regno receptum, cum
 tamen fundamentalem Regni legem
 pessumdaret. Hac declamatione ab-
 soluta, Triumviri recessere, & Parla-
 mentum præfato die sequens promul-
 gavit edictum: „Cum in Pastoralis In-
 „structione doctrinæ fundamentalibus
 „Regni legibus adversæ contineantur,
 „& præter quoddam Inquifitionis dec-
 „retum etiam Bullæ in Regno nullate-
 „nus receptæ, nec Parlamenti literis
 „approbatæ, nec Ecclesiæ decisionibus
 „munitæ, minus vero ad fidei Regu-
 „lam ex se spectantes allegentur, & ta-
 „men ad eas tanquam veras Regulas
 „corde & ore amplectendas fideles adi-
 „gi videantur, hinc præfata Instructio
 „æque ac Theses in Sorbona propugnata
 „proscribantur, & proscriptæ sint, eo-
 „quod in illis schisma invehi tenta-
 „tur, dum asseritur, nullum esse vere
 „Catholicum, nisi præfatas Pontificum
 „Bullas, quæ tamen in Regno accep-
 „tatae

Sæc. XVIII, „tatae non sunt, ad executionem de-
 A. C. 1735 „ducat: Mandamus igitur, ut Syndi-
 „cus & Vinotus propugnator coram
 „Parlamento praesentibus omnibus Reg-
 „ni Curiis se sistant, omnia autem
 „tam Instructionis quam Thesis exem-
 „pla Parlamento tradantur &c.

§. V.

*Cameracensis Archiepiscopi querelæ
 ad Regem Franciæ.*

Tanta Parlamenti temeritas non mo-
 do Cameracensem Archiepiscopum
 sed omnes Franciæ Præsules intimo do-
 loris sensu afficiebat: Ingemiscebant
 præcipue, quod Parlamentum quæ-
 stiones, quæ tamen nullatenus sui fori
 essent, decidendi licentiam sibi arroga-
 ret, imo etiam eas contra ipsas Eccle-
 siæ decisiones desinire præsumeret, &
 sic luculenter testaretur, quod hac
 agendi ratione adeo recto ordini con-
 traria nil ardentius desideret, quam
 Pontificias Constitutiones contra Ba-
 ium &c. editas penitus ad nihilum re-
 digere. Eapropter Cameracensis Ar-
 chiepiscopus, & postea Facultas Theo-
 logica libellum supplicem Ludovico
 XV. Galliarum Regi porrexerunt, in
 quo perversa Parlamenti consilia, &
 per